KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 29.10.2004
KOM(2004) 728 v konečnom znení

2004/0261 (CNS)
2004/0262 (CNS)

Návrh

SMERNICE RADY

ktorou sa mení smernica 77/388/EHS s cieľom zjednodušiť povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty

Návrh

SMERNICE RADY

ktorou sa ustanovujú podrobné predpisy o vrátení dane z pridanej hodnoty, ktoré sa ustanovuje v smernici 77/388/EHS, osobám podliehajúcim dani, ktoré nemajú sídlo na území krajiny, ale v inom členskom štáte

Návrh

NARIADENIA RADY

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1798/2003 v spojitosti so zavedením mechanizmov administratívnej spolupráce, ktoré sa týkajú schémy jedného miesta kontaktu a postupu vrátenia dane z pridanej hodnoty

(predložené Komisiou)

ODÔVODNENIE

1. ÚVOD

Komisia predložila v októbri 2003 oznámenie o revízii stratégie DPH, ktorú začala v júni 2000. Vytyčujú sa v ňom nové iniciatívy, ktoré treba v budúcnosti prijať v rámci tejto stratégie[1]. Táto stratégia obsahuje akčný program zameraný na štyri hlavné ciele: zjednodušenie, modernizácia a jednotnejšie uplatňovanie platných predpisov a mechanizmus užšej administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi na boj proti podvodom.

V tomto oznámení sa zjednodušenie daňových povinností stanovilo ako jedna z hlavných oblastí budúcej práce. Zjednodušenie možno dosiahnuť najmä intenzívnejším využívaním elektronických prostriedkov komunikácie medzi osobami podliehajúcimi dani a daňovými úradmi, a medzi daňovými úradmi jednotlivých krajín.

Cieľ zjednodušiť povinnosti podnikov v oblasti DPH nadväzuje na žiadosť Európskej rady z 25. a 26. marca 2004, aby sa určili oblasti zjednodušenia. Ako odpoveď na túto žiadosť Rada pre súťaž prijala na svojom zasadaní 17. a 18. mája 2004 závery o lepšej regulácii.

Írske a nastupujúce holandské predsedníctvo vyzvali v súlade s týmito závermi v júni 2004 ostatné členské štáty, aby, na základe vlastných vnútroštátnych skúseností, predložili konkrétne návrhy na zjednodušenie. Viaceré členské štáty navrhli zjednodušenie Šiestej smernice o DPH, ale rozhodlo sa nebrať tento návrh do úvahy v rámci Rady pre súťaž, keďže už bol súčasťou programu Komisie na zjednodušenie DPH.

Na neoficiálnom zasadaní ECOFIN-u 11. septembra 2004 holandské predsedníctvo tiež otvorilo otázku „*Podpory rastu znížením administratívnej záťaže*“. Tento návrh presne zapadá do tohto cieľa.

Okrem toho nedávno uverejnený *Európsky daňový prieskum*[2], ktorý vykonala Komisia v druhej polovici r. 2003, potvrdil, že osoby podliehajúce dani, ktoré majú daňové povinnosti v členskom štáte, v ktorom nie sú etablované, sú tie, pre ktoré bremeno dodržiavania záväzkov je najvyššie. Zdá sa dokonca, že veľká časť týchto osôb podliehajúcich dani nevykonáva žiadne činnosti podliehajúce DPH v iných členských štátoch, keďže by sa museli riadiť miestnymi daňovými povinnosťami. To sa potvrdzuje v dokumente o elektronickom obchode, ktorý vypracovala Európska sieť spotrebiteľských centier v r. 2003. Táto správa označuje súčasný režim DPH ako jeden z dôvodov, prečo hospodárske subjekty odmietajú predávať tovar spotrebiteľom, ktorí žijú v inom členskom štáte ako členský štát, v ktorom je podnik etablovaný. Zjednodušenie režimu DPH preto prospeje podnikom, ale aj spotrebiteľom, ktorí budú mať prístup k širšej škále tovaru v rámci celého interného trhu.

Okrem toho sa zdá, že súčasný postup vracania dane podľa Ôsmej smernice o DPH[3] je tak náročný, že podľa odhadu viac ako 53,5% veľkých spoločností nepožiadalo v dôsledku týchto

---

1 KOM(2003) 614 konečná verzia
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm

2 SEC(2004) 1128
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/working_doc/working_doc.htm

3 Ôsma smernica Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí

problémov o vrátenie, na ktoré mali právo.Hlavným cieľom súčasného návrhu je preto zaviesť zjednodušujúce opatrenia zamerané na uvoľnenie bremena dodržiavania záväzkov DPH osobami podliehajúcimi dani, ktoré nie sú etablované v členskom štáte, v ktorom vykonávajú činnosť.

Návrh obsahuje šesť konkrétnych opatrení na dosiahnutie tohto cieľa:

– zavedenie schémy jedného miesta kontaktu pre neetablované osoby podliehajúce dani,

– zavedenie schémy jedného miesta kontaktu na modernizáciu postupu vracania DPH podľa Ôsmej smernice,

– zosúladenie škály tovaru a služieb, pre ktoré členské štáty môžu uplatňovať obmedzenia vo vzťahu k právu na odpočet,

– rozšírenie používania mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa (*reverse charge*) na niektoré plnenia medzi podnikom a podnikom (B2B), vykonávané neetablovanými osobami podliehajúcimi dani,

– revízia zvláštnej úpravy pre drobných podnikateľov,

– zjednodušenie dojednaní predaja na diaľku.

To sa realizuje na základe troch rôznych legislatívnych návrhov: úprava Šiestej smernice o DPH[4], nahradenie Ôsmej smernice o DPH a úprava nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 o administratívnej spolupráci v oblasti DPH[5].

Táto iniciatíva sa už v širokej miere prerokovala s členskými štátmi a bola predmetom rozsiahleho konzultačného procesu na internete.

2. ZAVEDENIE SYSTÉMU JEDNÉHO MIESTA KONTAKTU

Podľa súčasných predpisov osoba podliehajúca dani, ktorá má zdaniteľné plnenie, za ktoré je povinná odvádzať daň vo viac ako jednom členskom štáte, musí plniť povinnosti vo vzťahu k DPH (identifikácia, priznania, odvody) v každom z týchto členských štátov. Keďže členské štáty majú značnú voľnosť pri definovaní daňových povinností (obsah priznania a periodicita

---

nemajú sídlo na území štátu Ú. v. ES L 331, 27.12.1979, s. 11. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zakladajúcich Zmlúv Európskej únie – Príloha II: Zoznam ustanovený v článku 20 Aktu o pristúpení – 9. Dane.

4 Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/66/ES (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 35).

5 Nariadenie Rady (ES) č. 1798/2003 zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92 (Ú. v. EÚ L 246, 15.10.2003, s. 1). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 885/2004 (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 1).

podávania), osoba podliehajúca dani sa môže stretnúť s množstvom rozdielnych povinností, ktoré musí plniť v rôznych členských štátoch.

Zvláštny systém pre neetablované subjekty poskytujúce elektronické služby pre osoby nepodliehajúce dani, ktoré sa poskytujú podľa článku 26c Šiestej smernice o DPH, predstavuje v tejto etape jedinú výnimku z tohto princípu. Komisia vo svojom návrhu o službách poskytovaných elektronickými prostriedkami (elektronický obchod)[6] zastáva názor, že požiadavky, ktoré musia plniť subjekty z nečlenských krajín EÚ zaoberajúce sa elektronickým obchodovaním, musia byť čo najjednoduchšie. Komisia na tento účel navrhla, aby subjekty zaoberajúce sa elektronickým obchodovaním, ktoré sú z krajín mimo EÚ, boli povinné zaregistrovať sa len v jednom členskom štáte. Potom by účtovali DPH pri sadzbe platnej v tom členskom štáte a museli by komunikovať len s jednou daňovou správou v EÚ.

Počas rokovaní v Rade bol tento návrh zmenený a doplnený tak, aby sa DPH účtovala pri sadzbe platnej v rezidentskom členskom štáte zákazníka. Smernica Rady 2002/38/ES[7], prijatá v júni 2002, však zachovala princíp, podľa ktorého subjekty z nečlenských krajín EÚ zaoberajúce sa elektronickým obchodom musia komunikovať len s jedným daňovým úradom v členskom štáte podľa ich výberu (schéma jedného miesta kontaktu).

Komisia je presvedčená, že systém jedného miesta kontaktu by mohol zjednodušiť daňové záväzky oveľa väčšieho počtu obchodníkov ako dnes. Na základe informácií, ktoré Komisia dostala od členských štátov, odhaduje, že v súčasnosti existuje v Európskej únii približne 250 000 registrácií DPH, ktoré sa týkajú obchodníkov etablovaných v iných členských štátoch. Najmä podniky EÚ, ktoré vykonávajú cezhraničné činnosti, z ktorých sú povinné platiť DPH v členských štátoch, v ktorých nemajú fyzickú prítomnosť, by mohli mať prospech zo širšieho využívania tohto systému. Osoby podliehajúce dani, ktoré uplatňujú režim predaja na diaľku, sú určite jednou z hlavných kategórií podnikov, ktorých sa to dotýka. Mohla by sa však používať aj pre iné plnenia, najmä dodávky týkajúce sa inštalácie alebo montáže, práce na nehnuteľnostiach, sťahovania, predaja na výstavách, veľtrhoch a trhoch atď.

Vzhľadom na navrhované rozšírenie využitia postupu spätného vyúčtovania na dodávky spojené s inštaláciou alebo montážou, práce na nehnuteľnostiach a služby podľa článku 9 ods. 2 písm. c), by sa systém jedného miesta kontaktu pre tieto druhy transakcií vzťahoval len na plnenia medzi podnikom a spotrebiteľom (B2C). Na druhej strane by do systému jedného miesta kontaktu patrili B2B plnenia, pre ktoré nemožno uplatniť postup spätného vyúčtovania.

Z toho vyplýva, že ak obchodník z EÚ vykonáva transakcie v členskom štáte, v ktorom nie je etablovaný:

– buď zákazník zodpovedá za DPH na základe postupu spätného vyúčtovania a neetablovaný obchodník nemá žiadne oznamovacie povinnosti v členskom štáte platenia dane,

– alebo neetablovaný obchodník je osobou, ktorá je povinná zaplatiť daň a svoje oznamovacie povinnosti bude môcť splniť v rámci systému jedného miesta kontaktu.

---

6 KOM(2000) 349 konečná verzia.

7 Smernica Rady 2002/38/ES zo 7. mája 2002, ktorou sa dočasne mení a dopĺňa smernica 77/388/EHS, pokiaľ ide o úpravy týkajúce sa dane z pridanej hodnoty s ohľadom na služby rozhlasového a televízneho vysielania a určité služby dodávané elektronicky (Ú. v. ES L 128, 15.5.2002, s. 41).

Ak sa teda tento obchodník rozhodne využívať systém jedného miesta kontaktu, stačí, aby bol identifikovaný na daňové účely v členskom štáte, v ktorom má sídlo, resp. bydlisko.

Tento systém jedného miesta kontaktu by mal predstavovať voliteľnú možnosť pre osoby podliehajúce dani, keďže sa môže stať, že niektoré podniky, ktoré už sú priamo identifikované v inom členskom štáte ako ich vlastný štát, budú chcieť zachovať túto situáciu. Napríklad obchodník, ktorý musí predkladať ročné priznanie iba v jednom členskom štáte, v ktorom nie je etablovaný, by nemusel mať záujem využiť schému jedného miesta kontaktu. Na druhej strane obchodník, ktorý sa rozhodne pre zvláštnu schému, bude musieť dodržiavať jediný a zosúladený súbor záväzkov vzťahujúci sa na všetko jeho zdaniteľné plnenie v členských štátoch, v ktorých nie je etablovaný. Tieto záväzky by sa plnili prostredníctvom elektronických médií, aby sa informácie mohli ľahko prenášať do každého členského štátu spotreby.

Zodpovednosť za vymeriavanie a kontrolu dane by zostala v rukách členského štátu spotreby, ktorého legislatíva týkajúca sa DPH (najmä čo sa týka sadzieb) by ďalej platila. Neetablovaný osoba podliehajúca dani by však mal prospech z toho, že by mohol kontaktovať (na účel registrácie a priznaní) len svoju národnú správu a uplatňovať harmonizovaný súbor predpisov, ktoré treba dodržiavať (týkajúcich sa registračného formulára, obsahu a početnosti daňových priznaní a pravidiel vrátenia dane).

Treba však uviesť, že:

– prevody peňazí bude treba robiť priamo medzi osobou podliehajúcou dani a každým členským štátom spotreby. Skúsenosti so súčasnou zvláštnou schémou pre elektronické obchodovanie ukázali, že postupy spojené s redistribúciou peňazí prijatých od osôb podliehajúcich dani sú pre členský štát identifikácie veľmi zaťažujúce. Vybudovanie tak veľkej funkcie finančnej správy, ktorá by bola potrebná na zvládnutie daného objemu peňažných tokov spojeného s oveľa širším uplatňovaním, by nebolo realistickou možnosťou. Je však pravdepodobné, že funkciu vybavovania platieb pre hospodárske subjekty by v tomto systéme mohli vykonávať finanční sprostredkovatelia alebo iní spoľahliví nezávislí poskytovatelia služieb, ktorí by mohli odľahčiť hospodárske subjekty od bremena mnohých platieb. Takáto komerčná služba bude osobitne zaujímavá pre menšie hospodárske subjekty, a musela by sa zakladať na komerčnej realite.

– vnútroštátne povinnosti nebudú súčasťou zvláštnej schémy a domáce predpisy, ktoré treba dodržiavať (napríklad predpisy o deklaračných obdobiach, platbách a o vrátení dane) budú ďalej platiť. Tie členské štáty, ktoré chcú, môžu zahrnúť tieto povinnosti do schémy jedného miesta kontaktu. Dôvodom tohto vylúčenia je, že schéma jedného miesta kontaktu nemá viesť k úplnému zosúladeniu vnútroštátnych povinností, o ktorej sa Komisia domnieva, že v tejto etape nie je realistická, ani nutná.

Diskusia s členskými štátmi ujasnila, že keďže počet potenciálnych obchodníkov v internom systéme jedného miesta kontaktu Spoločenstva bude oveľa väčší ako počet, na ktorý sa dnes vzťahuje zvláštna schéma pre elektronické obchodovanie (potenciálne vyše 200 000 obchodníkov v porovnaní s menej ako 1 000 identifikovanými v rámci režimu pre elektronické služby), už len samotné zdvojenie tohto systému nepredstavuje realistický prístup.

V súčasnom režime firmy, ktoré majú povinnosti v členských štátoch, v ktorých nie sú etablované, sú povinné realizovať priamu platbu v prospech členských štátoch, v ktorých plnenie podlieha DPH. Táto situácia sa vzťahuje na obchodníkov etablovaných v EÚ, ako aj obchodníkov etablovaných mimo EÚ. Podobne, čo sa týka vrátenia dane, členské štáty môžu buď vrátiť daň, alebo previesť prevyšujúcu časť do nasledujúceho daňového obdobia. Komisia sa domnieva, že súčasný režim platenia a vracania dane musí pokračovať vo vzťahu k obchodníkom, ktorí využijú schému jedného miesta kontaktu.

Poskytovanie elektronických služieb neetablovanými osobami podliehajúcimi dani osobám nepodliehajúcim dani predstavuje výnimku z normálneho princípu týkajúceho sa platenia a vracania daní. Neetablovaní obchodníci, ktorí využívajú zvláštnu schému pre elektronicky poskytované služby, vykonajú jedinú platbu v prospech členského štátu identifikácie, ktorý potom redistribuuje príslušnú sumu členským štátom spotreby. Pre vrátenie dane na vstupe zaplatenej neetablovanými osobami podliehajúcimi dani poskytujúcimi elektronické služby existuje zvláštna úprava. Komisia zastáva názor, že v tejto etape by sa súčasný návrh nemal dotknúť tejto zvláštnej schémy.

Podľa článku 5 smernice Rady 2002/38/ES Rada na základe správy Komisie preskúma pred 30. júnom 2006 súčasnú zvláštnu schému pre elektronicky poskytované služby. V spojitosti s tým sa preskúma vzťah medzi navrhovanou schémou jedného miesta kontaktu a schémou elektronického obchodovania a možnosť včleniť schému pre elektronické obchodovanie do schémy jedného miesta kontaktu.

3. PREHODNOTENIE ÔSMEJ SMERNICE O DPH

Zlé fungovanie postupu vracania danie, ktorý sa ustanovuje v Ôsmej smernici, prinášalo mnoho rokov veľké problémy obchodníkom, ako aj národným správam členských štátov. Od obchodníkov a ich zastupiteľských organizácií prichádzalo mnoho sťažností, v ktorých sa sťažovali na dlhý čas, kým získajú dlhované vrátenie dane.

Komisia preto v júni 1998[8] predložila návrh smernice s cieľom nahradiť postup vracania DPH zakotvený v Ôsmej smernici o DPH novým systémom inkasa DPH zaplatenej v inom členskom štáte. Podľa navrhovaného systému by osoby podliehajúce dani vyinkasovali DPH priamo prostredníctvom priznania k DPH, ktoré by predložili v členskom štáte, v ktorom majú sídlo (takzvaný cezhraničný odpočet). Tento systém by podstatne zjednodušil situáciu obchodníkom, lebo by boli schopní vyinkasovať DPH, ktorá im bola vyrubená v ktoromkoľvek inom členskom štáte, tým istým systémom ako svoju národnú DPH.

Tento návrh získal veľkú podporu obchodníkov a priaznivé stanovisko Parlamentu a Hospodárskeho a sociálneho výboru. Rada však zatiaľ nedokázala odsúhlasiť tento návrh.

Jednou z hlavných záležitostí, ktoré Rade bránia dať súhlas, je skutočnosť, že pri navrhovanom systéme by obchodník vyinkasoval DPH v súlade s predpismi o odpočte (najmä predpismi o blokovaní dane) členského štátu, v ktorom je etablovaný, kým v súčasnom postupe sa DPH inkasuje podľa predpisov o odpočte členského štátu, v ktorom sa vynaložili výdavky. To by malo negatívny vplyv na príjmy z DPH tých členských štátov, v ktorých bola DPH zaplatená, ktoré majú v súčasnosti reštriktívnejší režim odpočtu.

---

[8] KOM(1998) 377 konečná verzia.

Komisia je naďalej presvedčená, že návrh z roku 1998 koncepčne predstavuje najlepší spôsob reformovania súčasného postupu vrátenia dane. Musí však tiež vziať na vedomie, že Rada po 6 rokoch nebola schopná odsúhlasiť návrh napriek veľkému úsiliu niektorých predsedníctiev Rady hľadať kompromis. V dôsledku toho obchodníci naďalej čelia súčasnej neuspokojivej situácii.

Komisia preto navrhuje alternatívny spôsob modernizácie súčasného postupu vracania dane, ktorý sa ustanovuje v Ôsmej smernici, ale bez zmeny jej základných princípov. Podľa navrhovaného postupu žiadosti o vrátenie dane bude ďalej vybavovať členský štát, v ktorom sa DPH zaplatila, suma na vrátenie sa bude určovať podľa pravidiel pre odpočet členského štátu, v ktorom boli výdavky vynaložené, a platby vratiek bude realizovať priamo tento členský štát v prospech žiadajúcej osoby podliehajúcej dani.

Navrhované zmeny sa v prvom rade týkajú použitia modernej techniky pre predkladanie žiadostí o vrátenie dane. Podobne ako pri uvažovanej schéme jedného miesta kontaktu by osoba podliehajúca dani predkladala svoje žiadosti o vrátenie dane elektronickými prostriedkami cez portálovú webovú stránku riadenú daňovou správou, kde je osoba podliehajúca dani etablovaná. Originály faktúr alebo dovozných dokladov už nebude treba predkladať – jedine príslušné informácie týkajúce sa týchto dokladov sa budú predkladať elektronicky.

Tento portál by potom zabezpečil postúpenie žiadosti členskému štátu, v ktorom sa vynaložili výdavky. Členský štát, v ktorom je daná osoba etablovaná, vykoná úvodné preverenie vo svojej databáze osôb podliehajúcich dani. Toto úvodné preverenie by fakticky nahradilo súčasné potvrdenie, ktorým členský štát, v ktorom je osoba etablovaná, potvrdzuje štatút osoby podliehajúcej dani. Prenos údajov z členského štátu, v ktorom je osoba etablovaná, do členského štátu, v ktorom sa vracia DPH, bude potvrdením, že žiadosť podáva aktívna osoba podliehajúca dani.

Transformácia súčasného postupu na elektronický bude znamenať menej práce pre vracajúce členské štáty, a Komisia sa teda domnieva, že čas spracovania žiadostí sa zníži zo 6 mesiacov na 3 mesiace. V tomto intervale členský štát, v ktorom boli výdavky vynaložené, musí prijať rozhodnutie o žiadosti. V niektorých prípadoch by týmto rozhodnutím mohla byť žiadosť o dodatočné informácie. V takom prípade by sa konečné rozhodnutie o žiadosti muselo prijať do troch mesiacov od dátumu poskytnutia požadovaných informácií.

Na zlepšenie právneho postavenia osôb podliehajúcich dani sa v rámci tohto postupu ďalej predpokladá, že keď sa konečný termín prekročí, žiadosť už nemožno odmietnuť. Okrem toho za nezaplatenie vratky dane by sa účtoval 1 % úrok mesačne, počítaný zo sumy vracanej DPH. Tento úrok by plynul odo dňa splatnosti vrátenia dane po deň, keď sa skutočne vykoná platba v prospech osoby podliehajúcej dani.

4. VÝDAVKOVÉ POLOŽKY VYLÚČENÉ Z NÁROKU NA ODPOČET

Návrh predložený Komisiou v r. 1988, ktorý sa opisuje vyššie, obsahuje okrem časti o nahradení postupu vrátenia DPH podľa Ôsmej smernice o DPH aj časť o výdavkoch, ktoré nie sú oprávnené na úplný odpočet DPH. Cieľom bolo aproximovať národné predpisy, ktoré sú v súčasnosti v tejto oblasti veľmi rozdielne. To bolo nutným predpokladom, aby sa odpočty mohli robiť podľa predpisov platných v členskom štáte, v ktorom má príslušná osoba sídlo, resp. bydlisko.

Komisia navrhla zosúladenie predpisov týkajúcich sa osobných áut, ubytovania, potravín a nápojov, luxusného tovaru, zábavy a pohostenia.

Hlavnou otázkou diskusie však bol vplyv návrhu Komisie na rozpočet niektorých členských štátov. Členské štáty sa v Rade domáhali pružnejšieho prístupu. Ako sa uvádza vyššie, Rada nedokázala odsúhlasiť tento návrh.

Takáto aproximácia predpisov o práve na odpočet nebude nutná podľa revidovaného prístupu, ktorú Komisia teraz predkladá. Na uľahčenie fungovania navrhovaného postupu vracania DPH však bude žiaduce harmonizovať aspoň rozsah výdavkov, pre ktoré nemožno uplatniť nárok na odpočet.

Na základe toho obchodníci predkladajúci žiadosť o vrátenie dane podľa postupu uvedeného vyššie budú presne vedieť, pre ktoré tovary a služby môžu existovať zvláštne predpisy v každom členskom štáte. Bežné predpisy o odpočte by platili pre všetok tovar a služby, ktoré nie sú špecificky ustanovené v Šiestej smernici o DPH.

Podľa tohto prístupu by členské štáty mohli z práva na odpočet vylúčiť len:

– cestné motorové vozidlá, lode a lietadlá,

– cestovné, ubytovanie, jedlo a pitie,

– luxusné predmety, zábavu a pohostenie.

V ustanovení o zachovaní status quo v článku 17 ods. 6 neexistuje definícia tovaru a služieb, pre ktoré členský štát môže uplatniť daňové blokovanie. Tento návrh bude nútiť členské štáty rušiť daňové blokovania uplatňované pre tovar a služby, ktoré neboli uvedené v navrhovanom článku 17a. Na druhej strane pre tovar a služby uvedené v článku 17a poskytuje členským štátom úplnú pružnosť pri revidovaní ich národných obmedzení, ktoré podľa súčasných predpisov nemajú.

5. ROZŠÍRENIE POUŽITIA MECHANIZMU PRENESENIA DAŇOVEJ POVINNOSTI NA ODBERATEĽA

V prípade plnení medzi firmou a firmou (B2B transakcie), ktoré podliehajú DPH v členskom štáte, v ktorom má zákazník sídlo alebo bydlisko, ustanovenie zákazníka obchodu osobou povinnou platiť daň (mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa) znamená, že sa daň platí v mieste spotreby bez toho, aby dodávateľ podliehal daňovým povinnostiam v členskom štáte spotreby.

Pre niektoré plnenia je tento mechanizmus už povinný. Okrem toho, ak zdaniteľné plnenie týkajúce sa tovaru alebo služieb uskutočňuje neetablovaná osoba podliehajúca dani, členské štáty majú možnosť voľby ustanoviť v svojej národnej legislatíve transakcie, pri ktorých treba na platbu DPH použiť tento mechanizmus.

Komisia teraz navrhuje rozšíriť predmet mechanizmu povinného prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa v prípadoch, ak neetablovaná osoba podliehajúca dani dodáva tovar, ktorý inštaluje alebo montuje dodávateľ alebo ktorý sa inštaluje alebo montuje v jeho mene, poskytuje služby spojené s nehnuteľnosťami a služby, ktoré sú predmetom článku 9 ods. 2

bod c) Šiestej smernice o DPH a zákazník je osoba podliehajúca dani identifikovaný na účely DPH.

Použitie prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa zbavuje neetablovaného obchodníka niektorých povinností spojených s DPH, napríklad povinnosti predkladať priznania k DPH. Preto ak obchodníkovi bola zaúčtovaná DPH z výdavkov vynaložených v členskom štáte, v ktorom sa plnenie realizuje, bude si musieť nárokovať túto DPH späť prostredníctvom postupu vracania DPH, keďže si nemôže odpočítať DPH na vstupe v priznaní k DPH. To predstavuje dôvod, prečo táto časť návrhu je jasne spojená s časťou týkajúcou sa zavedenia schémy jedného miesta kontaktu pre postup vrátenia DPH.

V prípadoch, ak je jasné, že neetablovanému obchodníkovi sa budú pravidelne účtovať veľké sumy DPH na vstupe na účel vykonávania jeho činností, použitie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa však vedie k dodatočnej administratívnej záťaži spojenej so žiadaním o vrátenie dane na vstupe. To je napríklad prípad, ak neetablované osoby podliehajúce dani vstúpia do reťaze domácich dodávok tovaru na vnútornom území členského štátu. Na tieto druhy plnení sa preto nevzťahuje rozšírenie prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa navrhované Komisiou.

Článok 21 Šiestej smernice o DPH preto treba príslušne zmeniť a doplniť.

6. ZJEDNODUŠENIE POVINNOSTÍ SPOJENÝCH S DPH PRE MALÉ A STREDNÉ PODNIKY

V súčasnosti Šiesta smernica DPH stanovuje niektoré dosť prísne opatrenia, na základe ktorých členské štáty môžu poskytnúť malým podnikom oslobodenie od dane. V postupných rozšíreniach sa poskytlo mnoho derogácií týchto ustanovení, čo viedlo k situácii, že členské štáty nestoja na rovnakom základe. Okrem toho členské štáty, ktorých prah pre oslobodenie bol vyšší ako prah ustanovený v Šiestej smernici o DPH už v čase prijatia tej smernice, si smeli zachovať tento prah, a dokonca smeli ho zvýšiť tak, aby sa zachovala jeho reálna hodnota.

Komisia sa domnieva, že členské štáty by mali mať vyššiu pružnosť pri určovaní prahu, pri ktorom daňové osoby môžu byť oslobodené. Preto sa navrhuje maximum vo výške 100 000 euro, ktorý by mal členským štátom dať nezávislosť pri určení režimu, ktorý považujú za najvhodnejší z hľadiska štruktúry ich národného hospodárstva.

Tento nový prah však nebude mať vplyv na súčasnú metodiku, ktorá sa používa na výpočet vkladov členských štátov do rozpočtu Spoločenstva vo vzťahu k vlastným zdrojom z DPH.

Okrem toho treba vysvetliť v právnom texte, že členské štáty môžu používať odlišné prahy, napríklad na diferenciáciu medzi osobami podliehajúcimi dani, ktoré dodávajú tovar, a subjektmi, ktoré poskytujú služby. Táto diferenciácia sa bude uplatňovať nediskriminačne a bude brať do úvahy objektívne kritériá.

Prah 100 000 euro bude platiť odo dňa nadobudnutia platnosti tejto smernice. Túto sumu možno neskôr prekročiť, ale len na udržanie jej reálnej hodnoty v členských štátoch.

7. ÚPRAVA PRE PREDAJ NA DIAĽKU

Keď 1. januára 1993 vznikol Jednotný trh, do všeobecného systému DPH sa včlenil zvláštny mechanizmus, ktorý umožňuje platenie dane v mieste určenia v prípade predaja nových dopravných prostriedkov vnútri Spoločenstva, predaja vnútri Spoločenstva, pri ktorom sa oslobodzujú osoby podliehajúce dani alebo právnické osoby nepodliehajúce dani, ak ich nákup prevyšuje určitý limit, a predaja na diaľku súkromným spotrebiteľom. Je jasné, že dôvody pre ustanovenie týchto osobitných schém v roku 1993 – t. j. riziko nedostatočne zosúladených daňových sadzieb vedúcich k deformácii konkurencie – stále existujú.

Režim DPH pri predaji na diaľku sa ustanovuje v článku 28b bod B Šiestej smernice o DPH, ktorým sa ustanovuje dvojaký systém zdaňovania. Predaj tovaru na diaľku zvyčajne podlieha dani v členskom štáte prijatia tovaru zaslaného predávajúcim. Existuje však výnimka – predaj na diaľku naďalej podlieha dani v členskom štáte odoslania, ak sú splnené dve podmienky:

– celková hodnota dodávok tovaru do členského štátu príchodu v predchádzajúcom kalendárnom roku neprekročila sumu 100 000 euro, sumu, ktorú členský štát určenia môže znížiť na 35 000 euro, ak sa obáva, že limit 100 000 euro by viedol k vážnym deformáciám podmienok súťaže,

– dodávky nesmú obsahovať tovar podliehajúci spotrebnej dani. To znamená, že predaj na diaľku tovaru podliehajúceho spotrebnej dani sa vždy zdaňuje v krajine určenia bez uplatnenia uvedených limitov.

Členské štáty však musia povoliť osobe podliehajúcej dani, ktorá vykonáva obchod na diaľku, rozhodnúť sa pre zdaňovanie v členskom štáte určenia, ak nedosiahne prah 35 000 / 100 000 euro.

Súčasný režim je pre osoby podliehajúce dani komplikovaný. Ak sa hospodárske subjekty nerozhodnú pre platenie dane v členskom štáte určenia, musia sledovať svoj obrat v každom členskom štáte a rôzne platné prahy, aby poznali miesto zdaňovania svojho plnenia. Súčasný systém by sa preto mohol zjednodušiť uplatnením jediného prahu vypočítaného globálne pre všetky členské štáty namiesto pre každý členský štát individuálne, ako je to v súčasnosti.

Prah musí byť určený na úrovni, pri ktorej sa vylúčia firmy, ktoré sa v predaji na diaľku neangažujú pravidelne. Na druhej strane tento prah by nemal byť jednoduchým násobkom súčasných prahov a počtu členských štátov. Komisia namiesto toho navrhuje prah 150 000 euro na základe týchto faktorov:

Pri prahu 150 000 euro by mali byť z úpravy pre predaj na diaľku vylúčení tí obchodníci, ktorí príležitostne dopravujú tovar svojim zákazníkom v inom členskom štáte. Na druhej strane obchodníci, ktorí sa pravidelne angažujú v predaji na diaľku, budú povinní platiť DPH v členských štátoch, v ktorých nie sú etablovaní. Keď títo obchodníci využijú schému jedného miesta kontaktu, ktorá predstavuje hlavnú časť tohto návrhu, môžu si značne zjednodušiť povinnosti spojené s DPH, ktoré treba plniť v každom členskom štáte, v ktorom vykonávajú zdaniteľné plnenie.

Komisia sa ďalej domnieva, že osoba podliehajúca dani by mala ďalej mať možnosť rozhodnúť sa pre zdaňovanie v členskom štáte určenia. Hoci zrušenie tejto možnosti by z právneho hľadiska skutočne zjednodušilo zvláštnu schému, môže dostať firmy do

nevýhodného postavenia z hľadiska konkurencieschopnosti, najmä ak obchodujú s výrobkami, ktoré v členskom štáte určenia tovaru podliehajú nízkej sadzbe DPH.

Komisia sa domnieva, že osoba podliehajúca dani musí byť oprávnená, tak ako v súčasnosti, využiť túto možnosť samostatne za každý členský štát. Kým osoba podliehajúca dani nedosiahne navrhovaný prah 150 000 euro, môže sa rozhodnúť zdaňovať svoje dodávky v členskom štáte A, pričom jej plnenia v iných členských štátoch sa zdaňujú v členskom štáte, v ktorom má sídlo alebo bydlisko. Pri výpočte prahu sa samozrejme do úvahy berie predaj na diaľku, za ktorý sa platí daň v členskom štáte určenia (na základe využitia možnosti voľby), ako aj predaj na diaľku, za ktorý sa platí daň v členskom štáte sídla, resp. bydliska.

8. ÚPRAVA NARIADENIA (ES) Č. 1798/2003 NA PODPORU VÝMENY INFORMÁCIÍ, KTORÁ JE POTREBNÁ PRE ZAVEDENIE MECHANIZMOV SCHÉMY JEDNÉHO MIESTA KONTAKTU A POSTUPU VRACANIA DPH (PREHODNOTENIE ÔSMEJ SMERNICE)

Aby osoby podliehajúce dani mohli mať jediné miesto kontaktu pre plnenie svojich povinností spojených s DPH v svojom členskom štáte identifikácie (pre schému jedného miesta kontaktu pre DPH, ako aj pre postup, ktorý nahradí postup vrátenia DPH ustanovený v Ôsmej smernici), treba vybudovať systém výmeny informácií medzi daňovými správami.

Tak isto ako pri zvláštnej schéme, ktorá sa zriadila pre dodávky na báze elektronického obchodovania, takáto výmena informácií musí byť vybudovaná ako súčasť právneho rámca administratívnej spolupráce v oblasti DPH (nariadenie Rady (ES) č. 1798/2003) a musí sa zakladať výlučne na elektronickej komunikácii.

Tento elektronický systém na podporu výmeny informácií, ktorá sa vyžaduje pre schému jedného miesta kontaktu a postup nahradzujúci Ôsmu smernicu, treba integrovať do modernizovaného systému VIES (VAT Information Exchange System – *Systém výmeny informácií o DPH*), ktorý by odbremenil daňové správy. Komisia začala začiatkom roku 2004 realizačnú štúdiu pre nový zlepšený VIES (VIES II), ktorá obsahuje potrebné požiadavky na schému jedného miesta kontaktu. Predovšetkým treba zabezpečiť, aby sa informácie, ktoré osoby podliehajúce dani poskytujú elektronicky svojmu členskému štátu, dali zachytávať a spracúvať. Takto zachytené informácie treba automaticky postupovať príslušnému členskému štátu, v ktorom sa realizujú plnenia alebo sa žiada o vrátenie dane, bez akéhokoľvek zásahu členského štátu identifikácie.

9. NAVRHOVANÉ ZMENY

9.1. Zmeny a doplnky Šiestej smernice o DPH (zjednodušenie povinností)

9.1.1. Zmena a doplnenie článku 17 ods. 4

Písm. a) druhého pododseku článku 17 ods. 4 sa zrušuje. Toto ustanovenie je teraz integrované do článku 1 navrhovanej smernice o prehodnotení postupu vrátenia dane z pridanej hodnoty pre osoby podliehajúce dani, ktoré nie sú etablované na území krajiny.

9.1.2. Zrušenie článku 17 ods. 6

Článok 17 ods. 6 sa zrušuje, čím sa odstraňuje ustanovenie, podľa ktorého členské štáty si môžu ponechať všetky výdavkové položky vylúčené z nároku na odpočet, ktoré sú

ustanovené v ich vnútroštátnych právnych predpisoch, keď nadobudne účinnosť Šiesta smernica o DPH.

V dôsledku toho bežné predpisy ustanovené v článku 17 ods. 1 až 5 platia pre všetky výdavky, ktoré nie sú explicitne ustanovené v novom článku 17a.

9.1.3. Vloženie článku 17a

Tento článok dáva členským štátom pružnosť pri uplatňovaní celkových alebo čiastočných obmedzení (napríklad odpočty s jednotnou sadzbou) nároku na odpočet DPH na vstupe. Táto pružnosť je však obmedzená výdavkami, ktoré sa špecificky uvádzajú v tomto článku.

Definícia „cestných motorových vozidiel“ a „výdavkov spojených s cestnými motorovými vozidlami“ sa ustanovuje na zosúladenie predmetu potenciálnych obmedzení uplatňovaných členskými štátmi.

V tomto článku sa ďalej ustanovuje aj zoznam cestných motorových vozidiel, pre ktoré vzhľadom na ich použitie členský štát nesmie obmedziť nárok na odpočet.

Tento článok ustanovuje možnosť členských štátov uplatňovať úplné alebo čiastočné obmedzenia vo vzťahu k nároku robiť odpočet okrem cestných motorových vozidiel aj pre lode a lietadlá, cestovanie, ubytovanie, jedlo a pitie, luxusné predmety, zábavu a pohostenie.

9.1.4. Zmena a doplnenie článku 21 ods. 1 písm. b)

Táto zmena ustanovuje, že všetky členské štáty sú povinné určiť zákazníka ako osobu, ktorá je povinná zaplatiť daň za dodávku tovaru, ktorý inštaluje alebo montuje dodávateľ, alebo ktorý sa inštaluje alebo montuje v jeho mene, za poskytnutie služieb spojených s nehnuteľnosťami a služieb, ktoré sú predmetom článku 9 ods. 2 písm. c), napríklad práca na hnuteľnom hmotnom majetku, ak dodávateľ nie je etablovaný na území štátu a zákazník je identifikovaný na účely DPH v členskom štáte, v ktorom sa uskutočňuje plnenie.

Treba uviesť, že možnosť voľby poskytnutá členským štátom podľa článku 21 ods. 1 písm. a), a to vyžadovať, aby zákazník bol osobou povinnou zaplatiť daň v prípadoch, ktoré nespadajú do predmetu úpravy článku 21 ods. 1 písm. b) a c), je zachovaná.

9.1.5. Vloženie článku 22b

Tento článok ustanovuje všetky predpisy týkajúce sa fungovania schémy jedného miesta kontaktu.

9.1.5.1. Bod A

Tento bod ustanovuje, čo na účel tohto článku znamená „členský štát identifikácie“ a „členský štát spotreby“.

9.1.5.2. Bod B

Tento bod definuje šírku predmetu zvláštnej schémy, ktorá sa týka osôb podliehajúcich dani vykonávajúcich dodávky tovaru alebo služieb, za ktoré sú povinné platiť daň v jednom alebo viacerých členských štátoch, v ktorých nie sú etablované. Zvláštna schéma pre neetablovaných obchodníkov poskytujúcich elektronické služby osobám nepodliehajúcim

dani, ustanovená v článku 26c, však zostáva v platnosti. Preto obchodníci, ktorí používajú túto zvláštnu schému, sú vylúčení zo schémy jedného miesta kontaktu.

Táto schéma je voliteľná pre osoby podliehajúce dani, ktorých sa týka, a môžu pokračovať v plnení svojich povinností DPH podľa bežných predpisov ustanovených každým členským štátom, ak sa domnievajú, že je to pre nich najvhodnejšie.

9.1.5.3. Bod C

Tento bod sa týka postupu registrácie v rámci zvláštnej schémy. Hlavná zodpovednosť za registráciu osôb podliehajúcich dani v zvláštnej schéme patrí členskému štátu identifikácie na žiadosť osoby podliehajúcej dani.

V tomto bode sa stanovuje aj postup pre oznamovanie zmien registračných údajov, ako aj postup pre zrušenie registrácie. Tieto postupy sú úplne elektronické.

Tento bod obsahuje aj osobitné ustanovenia pre osoby podliehajúce dani, ktoré sú etablované vo viac ako jednom členskom štáte. Jeho hlavným cieľom je stanoviť, že každé sídlo môže samostatne oprávňovať na zvláštnu schému pre jeho dodávky.

9.1.5.4. Bod D

Tento bod ustanovuje predpisy, podľa ktorých členské štáty spotreby nesmú identifikovať na účely DPH, a tým prideliť číslo DPH v zmysle článku 22 ods. 1 písm. c) tým osobám podliehajúcim dani, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme.

9.1.5.5. Bod E

Tento bod ustanovuje povinnosť osôb podliehajúcich dani, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme, predkladať priznanie k DPH elektronickými prostriedkami.

Toto priznanie k DPH predstavuje jediné priznanie s osobitnou časťou pre každý členský štát spotreby.

Zavádza aj zvláštny predpis týkajúci sa súhrnných výkazov, podľa ktorého na účel predkladania súhrnných výkazov netreba osobitné identifikačné číslo DPH, ak sa tieto výkazy vyžadujú v takých prípadoch ako preprava vlastného tovaru osoby podliehajúcej dani ňou do iného členského štátu. Neetablovaná osoba podliehajúca dani, ktorá využíva schému, bude v súhrnnom výkaze používať vlastné identifikačné číslo DPH vydané v členskom štáte, v ktorom má sídlo, a uvedie členské štáty, do ktorých sa tovar prepravil.

9.1.5.6. Bod F

Tento bod stanovuje predpisy pre platby a vratky dane. Všetky prevody peňazí sa budú robiť priamo medzi osobou podliehajúcou dani a členským štátom spotreby.

Ak za dané daňové obdobie suma odpočítateľnej dane prevyšuje sumu splatnej dane, členský štát spotreby naloží s týmto prebytkom za tých istých podmienok, aké stanovil podľa článku 18 ods. 4 pre osoby podliehajúce dani, ktoré neuplatňujú schému jedného miesta kontaktu.

9.1.5.7. Bod G

Tento bod stanovuje zvláštne ustanovenia pre osoby podliehajúce dani so sídlom mimo Európskej únie (vrátane subjektov, ktoré v súčasnosti uplatňujú zvláštnu schému pre elektronické obchodovanie).

9.1.6. Zmena a doplnenie článku 24

Zmenený a doplnený ods. 2 definuje rámec, v ktorom členské štáty môžu, ak chcú, definovať režim oslobodenia malých obchodníkov.

Odseky 3 a 4 sa menia a dopĺňajú na vyjasnenie, ktoré transakcie budú vylúčené z oslobodenia a ktoré transakcie treba brať do úvahy pri výpočte obratu osoby podliehajúcej dani. Toto predstavuje skôr výkladovú ako vecnú zmenu.

Odseky 8 a 9 sa zrušujú, pretože už nie sú aktuálne.

9.1.7. Zrušenie článku 24a

Článok 24a, ktorý ustanovuje prahy pre 10 nových členských štátov, sa zrušuje, keďže tieto ustanovenia sa nahradia novým znením článku 24.

9.1.8. Zmena a doplnenie článku 28b bod B ods. 2

Ods. 2 článku 28b bod B sa mení a dopĺňa s cieľom zaviesť v rámci režimu predaja na diaľku globálny prah platný pre predaj do všetkých iných členských štátov ako členský štát sídla, namiesto prahov pre jednotlivé členské štáty.

9.1.9. Článok 2

Tento článok stanovuje, že smernica nadobúda účinnosť po 1. júli 2006.

9.2. Nová smernica nahrádzajúca Ôsmu smernicu o vrátení dane z pridanej hodnoty

9.2.1. Článok 1

Tento článok ustanovuje predmet úpravy smernice, ktorý nie je iný ako predmet úpravy súčasnej Ôsmej smernice.

9.2.2. Článok 2

V tomto článku sa definuje osoba podliehajúca dani, ktorá je oprávnená na vrátenie DPH podľa tejto smernice. Taktiež sa vylučujú plnenia, ktoré sú oslobodené alebo by mohli byť oslobodené podľa článkov 15 alebo 28c bod A. Toto vylúčenie má zabezpečiť, aby sa DPH nevrátila dvakrát, raz dodávateľovi ako oprava DPH pôvodne účtovanej za plnenie, ktoré mohlo byť oslobodené, a raz kupujúcemu prostredníctvom postupu pre vrátenie DPH.

9.2.3. Článok 3

Tento článok definuje, ktoré transakcie sú oprávnené na vrátenie DPH, a neodlišuje sa podstatne od súčasného znenia článku 2 smernice 79/1072/EHS.

9.2.4. Článok 4

Tento článok stanovuje predpisy pre určovanie výšky vrátenej dane.

Po prvé, aby osoba podliehajúca dani bola oprávnená na vrátenie DPH, musí vykonávať zdaniteľné plnenie v členskom štáte, v ktorom je etablovaná. Keď osoba podliehajúca dani vykonáva zdaniteľné plnenie aj oslobodené plnenie, bude mať čiastočný nárok na vrátenie dane, spojený so zdaniteľným plnením.

Po druhé, treba uplatňovať pravidlá pre odpočet, najmä výdavkové položky vylúčené z nároku na odpočet, ustanovené členským štátom, v ktorom sa výdavky vynaložili.

Tento článok ustanovuje formou právneho ustanovenia princípy, ktoré už stanovil Európsky súdny dvor v prípade C-302/93 (Etienne Debouche) a prípade C-136/99 (Société Monte dei Paschi di Siena).

9.2.5. Článok 5

Článok 5 stanovuje postup, na základe ktorého osoba podliehajúca dani môže predložiť žiadosť o vrátenie DPH. Túto žiadosť treba predložiť elektronicky v členskom štáte, v ktorom je osoba podliehajúca dani etablovaná.

Členský štát, v ktorom je osoba podliehajúca dani etablovaná, zabezpečí prenos údajov do členského štátu, v ktorom boli vynaložené výdavky.

Tento článok tiež ustanovuje, ktoré informácie musí predložiť osoba podliehajúca dani, ktorá predkladá žiadosť.

9.2.6. Článok 6

Tento článok ustanovuje periodicitu, s akou možno predkladať žiadosti o vrátenie DPH, ako aj konečné termíny, do ktorých možno predkladať faktúry a dovozné doklady na vrátenie DPH. Stanovuje tiež minimálnu výšku vratky, o ktorú možno žiadať.

9.2.7. Článok 7

Tento článok stanovuje, že príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa predkladá žiadosť o vrátenie DPH, musia informovať žiadateľa o svojom rozhodnutí do troch mesiacov. Vrátenie sa musí uskutočniť do toho istého obdobia.

Členský štát môže v zvláštnych prípadoch požiadať o dodatočné informácie. Rozhodnutie treba potom prijať do 3 mesiacov od dátumu, keď sa poskytnú požadované informácie. Keď sa prekročí interval 3 mesiacov, vrátenie DPH už nemožno zamietnuť.

9.2.8. Článok 8

Tento článok ustanovuje, že ak členský štát, ktorý vracia DPH, nedodrží konečné termíny ustanovené v predchádzajúcom článku, platí úrok vo výške 1 % mesačne.

9.2.9. Článok 9

Navrhovaná smernica má nahradiť súčasnú Ôsmu smernicu. Uvedená smernica sa potom zrušuje.

9.3. Zmeny a doplnenia k nariadeniu 2003/1798 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty

9.3.1. Zmena a doplnenie článku 1 ods. 1

Toto je technická zmena na rozšírenie predmetu úpravy nariadenia o výmenu informácií, ktoré sú potrebné na plynulé fungovanie schémy jedného miesta kontaktu pre DPH.

9.3.2. Nová kapitola VIa

Nová kapitola sa zahrnula špecificky na zakotvenie výmeny informácií týkajúcich sa schémy jedného miesta kontaktu od 1. júla 2006.

9.3.2.1. Článok 34a

Tento článok definuje informácie podľa kapitoly VI. Ustanovuje tiež, že definície týkajúce sa schémy jedného miesta kontaktu („členský štát identifikácie“, „členský štát spotreby“), ktoré sa uvádzajú v zmenách a dodatkoch k Šiestej smernici o DPH, platia aj pre nariadenie 1798/2003.

9.3.2.2. Článok 34b

Tento článok ustanovuje predpisy pre výmenu informácií o registrácii (vrátane zmien registračných údajov a zrušenia registrácie) osôb podliehajúcich dani v rámci zvláštnej schémy.

Táto výmena informácií sa musí uskutočniť bez meškania, čo znamená, že sa musí zaviesť náležitý elektronický komunikačný systém.

Tieto informácie musia dostávať všetky členské štáty, aj keď sa na ich území nerobí ani nebude robiť žiadne plnenie.

Okrem toho ukladá povinnosť členskému štátu sídla sledovať, či jeho osoby podliehajúce dani dodržiavajú prahy pre predaj na diaľku, a informovať ostatné členské štáty, ak sa zdá, že prah pre predaj na diaľku sa prekročil.

O všetkých podrobnostiach týkajúcich sa definície technických správ sa rozhodne na základe postupu konzultácií vo výboroch.

9.3.2.3. Článok 34c

Tento článok ustanovuje povinnosť, aby každý členský štát udržiaval aktualizovanú databázu osôb podliehajúcich dani, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme.

9.3.2.4. Článok 34d

Tento článok ustanovuje predpisy o výmene informácií týkajúcich sa priznaní k DPH (vrátane ich zmien).

Táto výmena informácií sa tiež musí uskutočniť bez meškania.

Informácie sa budú zasielať len tým členským štátom, ktorým sa daň deklaruje. Každý členský štát preto dostane len tú časť priznania, ktorá sa týka plnení vykonaných v jeho jurisdikcii.

O všetkých podrobnostiach týkajúcich sa definície technických správ sa rozhodne na základe postupu konzultácií vo výboroch.

9.3.2.5. Článok 34e

Tento článok ustanovuje povinnosť členského štátu identifikácie udržiavať informácie týkajúce sa daňových priznaní, ktoré boli zaslané iným členským štátom.

Tieto informácie treba udržiavať minimálne obdobie, ktoré je potrebné pre technické fungovanie systému (napríklad aby systém mohol zistiť, že osoba podliehajúca dani už podala daňové priznanie za konkrétne obdobie a že následne možno urobiť už len úpravu týchto údajov). Toto obdobie treba stanoviť na základe postupu konzultácií vo výboroch.

Členské štáty budú samozrejme môcť uchovávať tieto informácie dlhší čas, čo môže predstavovať veľmi užitočný zdroj informácií pre ich vlastné budúce kontroly auditu.

9.3.2.6. Článok 34f

Tento článok sa týka informácií, ktoré treba poskytovať osobám podliehajúcim dani na webovej stránke každej daňovej správy na pomoc firmám plniť ich povinnosti.

Tieto informácie sa budú týkať predpisov platných pre schému jedného miesta kontaktu, ako aj rôznych národných predpisov platných v každom členskom štáte (napríklad daňové sadzby).

Komisia bude zodpovedná za koordináciu tejto úlohy, ako aj za preklad. Podrobné predpisy sa stanovia na základe postupu konzultácií vo výboroch.

9.3.2.7. Článok 34g

Tento článok stanovuje osobitné predpisy o kontrole osôb podliehajúcich dani, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme. Podľa týchto predpisov členské štáty spotreby sa budú môcť podieľať na kontrole iniciovanej členským štátom identifikácie. Členské štáty identifikácie budú mať povinnosť informovať členské štáty spotreby o týchto kontrolách.

V prípadoch, ak sa členské štáty spotreby rozhodnú zúčastniť na takejto kontrole, budú platiť bežné predpisy ustanovené v článku 11 (prítomnosť predstaviteľov daňových úradov na území iného členského štátu).

9.3.3. Nová kapitola VIb

Zaradila sa aj nová kapitola týkajúca sa špecificky výmeny informácií, ktoré sú potrebné na fungovanie modernizovaného režimu Ôsmej smernice.

Podľa článku 34h členský štát identifikácie musí okamžite zasielať žiadosti o vrátenie DPH podľa Ôsmej smernice členskému štátu nákupu. Aj v tomto prípade sa technické podrobnosti stanovia na základe postupu konzultácií vo výboroch.

Článok 34i dodáva, že osobám podliehajúcim dani bude potrebné poskytovať informácie týkajúce sa navrhovanej smernice, ktorou sa ustanovuje postup vrátenia DPH, a o konkrétnych národných predpisoch, týkajúcich sa tohto vrátenia DPH. To sa bude uskutočňovať v súlade s postupom ustanoveným v článku 34f.

2004/0261 (CNS)

Návrh

SMERNICE RADY

ktorou sa mení smernica 77/388/EHS s cieľom zjednodušiť povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä jej článok 93,

so zreteľom na návrh Komisie[9],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[10],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[11],

keďže:

(1) V spojitosti so všeobecným systémom dane z pridanej hodnoty (DPH) treba zjednodušiť povinnosti firiem, keďže tieto povinnosti sú v súčasnosti neúmerne zaťažujúce, čo ohrozuje bezproblémové fungovanie vnútorného trhu neodôvodneným bránením firmám v možnosti angažovať sa v ekonomických činnostiach v iných členských štátoch.

(2) Všeobecné definície tovaru a služieb, pre ktoré členské štáty môžu uplatňovať úplné alebo čiastočné obmedzenia práva na odpočet, musia uľahčovať firmám používať postup vrátenia DPH v členských štátoch, v ktorých nie sú etablované.

(3) Pre plnenia medzi osobami podliehajúcimi dani, pri ktorých dodávateľ nie je etablovaný v členskom štáte, v ktorom sa dodávka uskutočňuje, rozšírenie prípadov, pri ktorých daň je povinný platiť zákazník, má zjednodušiť povinnosti neetablovaného dodávateľa vo vzťahu k DPH, pričom sa nesmie vytvoriť dodatočná administratívna záťaž pre zákazníka.

(4) Povinnosti osôb podliehajúcich dani, ktoré sú povinné platiť DPH v členských štátoch, v ktorých nie sú etablované, treba zjednodušiť poskytnutím možnosti používať „schému jedného miesta kontaktu“, to znamená schému, ktorá im umožní, ak majú záujem, mať jediné miesto elektronického kontaktu pre identifikáciu a deklaráciu dane z pridanej hodnoty.

---

9 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
10 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
11 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

(5) Takáto schéma musí byť otvorená nielen pre osoby podliehajúce dani, ktoré sú etablované v Spoločenstve, ale aj pre osoby podliehajúce dani, ktoré napriek tomu, že nie sú v ňom etablované, vykonávajú v Spoločenstve činnosti podliehajúce dani; nemá však zahŕňať osoby podliehajúce dani, ktoré poskytujú elektronické služby osobám nepodliehajúcim dani, a schéma, ktorá sa zaviedla na uľahčenie plnenia ich daňových povinností, sa zachová.

(6) Hospodárskym subjektom neetablovaným v Spoločenstve, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme, nemožno uložiť povinnosť vymenovať daňového zástupcu, keďže táto povinnosť by anulovala všetky výhody získané z tohto zjednodušenia.

(7) Osoby podliehajúce dani, ktoré sú registrované v zvláštnej schéme, musia dodržiavať osobitné povinnosti ustanovené v tejto smernici.

(8) Peňažné prevody platieb alebo vratiek dane treba uskutočňovať priamo medzi osobami podliehajúcimi dani a členskými štátmi spotreby.

(9) Členským štátom treba poskytnúť vyššiu mieru pružnosti pri stanovení prahu, pod úrovňou ktorého malé firmy možno oslobodiť od povinností DPH; táto pružnosť musí umožniť každému členskému štátu rozhodovať o oslobodení s ohľadom na štruktúru jeho národného hospodárstva.

(10) Zvláštny režim predaja na diaľku treba zjednodušiť ustanovením jediného prahu pre dodávky do všetkých členských štátov iných ako členský štát sídla namiesto samostatného prahu pre každý členský štát určenia.

(11) Ciele navrhovaného opatrenia nemôžu dostatočne dosiahnuť individuálne členské štáty, a možno ich preto z dôvodu rozsahu tohto opatrenia lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity, ktorý sa ustanovuje v článku 5 Zmluvy; v súlade s princípom primeranosti, ktorý sa ustanovuje v uvedenom článku, táto smernica neprekračuje úroveň nutnú na dosiahnutie týchto cieľov.

(12) Smernicu 77/388/EHS preto treba príslušne zmeniť a doplniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 77/388/EHS sa mení a dopĺňa takto:

(1) Článok 17 vo verzii ustanovenej v článku 28f sa mení a dopĺňa takto:

a) ods. 4 sa mení a dopĺňa takto:

i) v prvej zarážke prvého pododseku sa odkaz na „smernicu 79/1072/EHS“ nahrádza odkazom na „smernicu Rady xx/xxx/ES(*)“,

ii) v druhom pododseku sa zrušuje písm. a),

iii) v písmene c) druhého pododseku sa odkaz na „smernicu 79/1072/EHS“ nahrádza odkazom na „smernicu xx/xxx/ES

(*) Ú. v. EÚ L […], […], s. […].’,

b) Ods. 6 sa zrušuje.

(2) Vkladá sa nasledujúci článok 17a:

‘Článok 17a
Obmedzenia nároku na odpočet

1. Členské štáty môžu bez toho, aby bol dotknutý článok 17 ods. 5, uplatniť úplné alebo čiastočné obmedzenie nároku osoby podliehajúcej dani odpočítať daň z pridanej hodnoty, ktorá jej bola zaúčtovaná za:

(a) výdavky na luxusné predmety, zábavu alebo pohostenie,

(b) výdavky spojené s cestovaním, ubytovaním, jedlom alebo pitím, iné ako výdavky, ktoré osoba podliehajúca dani vynaložila v rámci jej činnosti pri poskytovaní cestovania, ubytovania, jedla alebo pitia za odplatu,

(c) výdavky spojené s cestnými motorovými vozidlami okrem vozidiel predstavujúcich predajnú zásobu v obchode a vozidiel na predaj v rámci výkonu jej činnosti, používaných ako taxi, na výučbu v autoškolách alebo používaných na prenájom alebo lízing,

(d) výdavky spojené s loďami a lietadlami okrem tých, ktoré sú určené výhradne na používanie na komerčnú dopravu osôb alebo tovaru.

2. Členské štáty môžu na účely odseku 1 stanoviť percento minimálneho používania cestných motorových vozidiel na účely podnikania.

3. Odseky 1 a 2 platia pre všetky motorové vozidlá iné ako poľnohospodárske alebo lesnícke traktory, ktoré sa bežné používajú na prepravu osôb alebo tovaru po cestných komunikáciách, s maximálnou povolenou hmotnosťou neprevyšujúcou 3 500 kilogramov a s počtom sedadiel nie viac ako osem okrem sedadla vodiča.

Súvisiace výdavky zahŕňajú nákup vozidla vrátane zmlúv o montáži a podobne, výrobu, akvizíciu vnútri Spoločenstva, dovoz, lízing alebo prenájom, úpravu, opravu alebo údržbu, a výdavky na dodávky alebo služby vykonávané vo vzťahu k vozidlám a ich používaniu.

(3) V článku 21, vo verzii ustanovenej v článku 28g, sa písm. b) odseku 1 nahrádza týmto znením:

‘(b) osoby podliehajúce dani, pre ktoré sa poskytujú služby patriace do predmetu úpravy článku 9 ods. 2 písm. e), alebo osoby, ktoré sú identifikované na účely dane z pridanej hodnoty na území krajiny, ktorým sa poskytuje tovar patriaci do predmetu režimu ustanoveného v druhej vete článku 8 ods. 1 písm. a), alebo služby patriace do predmetu článku 9 ods. 2 písm. a) a c) alebo článku 28b body C, D, E a F, ak tovar

dodáva alebo služby poskytuje osoba podliehajúca dani, ktorá nie je etablovaná na území krajiny,'

(4) Vkladá sa nasledujúci článok 22b:

'Článok 22b

Schéma jedného miesta kontaktu pre plnenie povinností v členských štátoch, v ktorých osoba podliehajúca dani nie je etablovaná

A. Definície

Na účely tohto článku a bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Spoločenstva, platia tieto definície:

(1) 'členský štát identifikácie' znamená členský štát, v ktorom osoba podliehajúca dani etablovaná v Spoločenstvo zriadila sídlo podnikania alebo má stále miesto, z ktorého poskytuje tovar alebo služby, alebo ak je etablovaná mimo Spoločenstva, členský štát spotreby, ktorý si osoba podliehajúca dani zvolí pre kontaktovanie, keď začína svoju činnosť v Spoločenstve ako osoba podliehajúca dani,

(2) 'členský štát spotreby' znamená členský štát, v ktorom sa dodávka tovaru alebo služieb pokladá za realizovanú v súlade s článkami 8, 9 a 28b.

B. Predmet úpravy

Členské štáty povolia každej osobe podliehajúcej dani, ktorá poskytuje tovar alebo služby, za ktoré je povinná platiť daň z pridanej hodnoty v jednom alebo viacerých členských štátoch spotreby, v ktorých nemá zriadené sídlo podnikania ani nemá stále miesto na plnenie svojich povinností, využívať zvláštnu schému ustanovenú podľa tohto článku, okrem tých neetablovaných osôb podliehajúcich dani, ktoré poskytujú elektronické služby osobám nepodliehajúcim dani, ktoré využívajú zvláštnu schému ustanovenú v článku 26c.

C. Registrácia

1. Každá osoba podliehajúca dani uvedie členskému štátu identifikácie, kedy chce začať využívať schému jedného miesta kontaktu. Toto oznámenie sa vykoná elektronicky.

   Osoba podliehajúca dani poskytne informácie potrebné pre svoju registráciu v schéme jedného miesta kontaktu. Uvedie tiež, či už je identifikovaná na účely dane z pridanej hodnoty v členských štátoch, v ktorých nemá sídlo podnikania ani stále miesto, a ak je identifikovaná, uvedenie identifikačné číslo, pod ktorým je registrovaná.

2. Členský štát identifikácie zaregistruje osobu podliehajúcu dani ustanovenú v odseku 1 do primeranej lehoty. Členský štát na tento účel použije individuálne číslo už pridelené osobám podliehajúcim dani vo vzťahu k jeho povinnostiam vyplývajúcim z interného systému.

   Osoby podliehajúce dani, ktoré majú sídlo vo viac ako jednom členskom štáte, môžu požiadať, aby každé sídlo bolo zaregistrované v schéme jedného miesta kontaktu vo

vzťahu k ich plneniam vykonávaným v členských štátoch, v ktorých osoba podliehajúca dani nemá sídlo.

3. Každá osoba podliehajúca dani oznámi členskému štátu identifikácie každú zmenu registračných údajov ustanovených v odseku 1. Toto oznámenie sa vykoná elektronicky.

4. Každá osoba podliehajúca dani oznámi členskému štátu identifikácie, keď chce prestať využívať schému, alebo keď sa jej činnosť zmení v tej miere, že už nespĺňa podmienky schémy jedného miesta kontaktu. Toto oznámenie sa vykoná elektronicky.

5. Členský štát identifikácie bez meškania vyškrtne z identifikačného registra každú osobu podliehajúcu dani, ktorá už nespĺňa podmienky vyžadované schémou jedného miesta kontaktu.

   Členský štát identifikácie vylúči osoby podliehajúce dani z účasti v schéme jedného miesta kontaktu predovšetkým v týchto prípadoch:

   a) ak osoba podliehajúca dani oznámi členskému štátu identifikácie, že už nedodáva tovar alebo služby v žiadnom členskom štáte alebo v iných členských štátoch ako členský štát identifikácie,

   b) ak inak možno predpokladať, že zdaniteľné plnenia vykonávané osobou podliehajúcou dani skončili,

   c) ak osoba podliehajúca dani už nespĺňa potrebné požiadavky, aby smela využívať schému,

   d) ak osoba podliehajúca dani sústavne neplní predpisy platné pre využívanie schémy.

D. Identifikácia

Osoba podliehajúca dani, ktorá je registrovaná v schéme jedného miesta kontaktu, nesmie byť identifikovaná v zmysle článku 22 ods. 1 písm. c) inde ako v členskom štáte, v ktorom má sídlo.

E. Priznania a súhrnné výkazy

1. Každá osoba podliehajúca dani registrovaná v schéme jedného miesta kontaktu predloží členskému štátu identifikácie priznanie k dani z pridanej hodnoty za každý kalendárny štvrťrok, v ktorom sú zachytené všetky dodávky tovaru a služieb, za ktoré je povinná platiť daň z pridanej hodnoty v členských štátoch, v ktorých nemá zriadené sídlo podnikania ani nemá stále miesto. Ak osoba podliehajúca dani nie je etablovaná v Spoločenstve, priznanie musí obsahovať aj plnenia vykonané v členskom štáte identifikácie.

   Priznanie, ktoré treba robiť elektronicky, sa predloží do 20 dní od konca obdobia, ktorého sa týka.

2. V priznaní ustanovenom v odseku 1 sa uvedú za každý členský štát spotreby, v ktorom sa daň z pridanej hodnoty stala splatná, všetky informácie potrebné na výpočet výšky dane, ktorú možno vyrubiť, a odpočtov, ktoré treba vykonať počas obdobia, ktorého sa priznanie týka.

3. Priznanie ustanovené v odseku 1 sa robí v eurách. Členské štáty spotreby, ktoré neprijali euro, môžu žiadať, aby sa časť priznania, ktorá sa týka dodávok tovaru a služieb na ich území, robila v ich národnej mene.

4. Ak je podľa článku 28a ods. 5 písm. b) osoba podliehajúca dani povinná predložiť údaje v súlade s článkom 22 ods. 6 písm. b), počet uvedený v druhej zarážke tretieho pododseku článku 22 ods. 6 písm. b) predstavuje počet ustanovený v prvej zarážke toho pododseku. Osoba podliehajúca dani jasne uvedie v súhrnnom výkaze členský štát, v ktorom sa vykonala akvizícia.

F. Platby a vratky dane z pridanej hodnoty

1. Osoba podliehajúca dani zaplatí daň z pridanej hodnoty pri predložení priznania k dani z pridanej hodnoty. Platba sa uskutoční priamo v prospech bankového účtu a v príslušnej mene každého príslušného členského štátu spotreby.

2. Keď suma dane z pridanej hodnoty, ktorú treba odpočítať v konkrétnom kalendárnom štvrťroku, je vyššia ako suma splatnej dane, členské štáty môžu buď vykonať vrátenie dane, alebo previesť prevyšujúcu sumu do nasledujúceho obdobia v súlade s podmienkami, ktoré určili podľa článku 18 ods. 4.

G. Zvláštne ustanovenia pre osobu podliehajúcu dani so sídlom mimo Spoločenstva

Členský štát identifikácie identifikuje v zmysle článku 22 ods. 1 písm. c) osobu podliehajúcu dani, ktorá nie je etablovaná v Spoločenstve, súčasne ako prijme opatrenie ustanovené v časti C ods. 2 tohto článku.

(5) Článok 24 sa mení a dopĺňa takto:

(a) Odseky 2, 3 a 4 sa nahrádzajú týmto znením:

‘2. Členské štáty môžu oslobodiť osoby podliehajúce dani, ktorých ročný obrat neprevyšuje prah, ktorý nesmie byť stanovený vyššie ako 100 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri konverznom kurze k 1. júlu 2006. Môžu použiť jeden alebo viaceré prahy, ktoré v žiadnom prípade nesmú byť vyššie ako 100 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri konverznom kurze k 1. júlu 2006.

Členské štáty môžu raz za rok prehodnotiť prahy, ktoré uplatňujú. V rámci tohto ročného prehodnotenia maximálny prah 100 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene pri konverznom kurze k 1. júlu 2006 možno zvýšiť len za zachovanie reálnej hodnoty týchto prahov.

Členské štáty, ktoré využili možnosť voľby podľa článku 14 smernice 67/228/EHS na zavedenie oslobodení alebo odstupňovanej daňovej úľavy, môžu zachovať tieto oslobodenia a mechanizmy ich uplatňovania, ak sú v súlade so systémom DPH.

3. Oslobodenie ustanovené v článku 2 nemožno uplatniť na tieto transakcie:

a) transakcie realizované príležitostne, ustanovené v článku 4 ods. 3,

b) dodávky nových dopravných prostriedkov vykonávané v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 28c bod A,

c) dodávky tovaru a služieb realizované osobou podliehajúcou dani, ktorá nie je etablovaná v členskom štáte, v ktorom treba zaplatiť daň z pridanej hodnoty.

4. Obrat, ktorý slúži ako referenčná veličina na účely uplatňovania režimu ustanoveného v odseku 2, tvoria nasledujúce sumy bez DPH:

a) hodnota tovaru a služieb, ak sa zdaňujú, vrátane transakcií, ktoré sú oslobodené, s odpočítateľnosťou dane z pridanej hodnoty zaplatenej v predchádzajúcej etape, podľa článku 28 ods. 2,

b) hodnota transakcií, ktoré sú oslobodené podľa článku 15,

c) hodnota transakcií s nehnuteľnosťami, finančných transakcií ustanovených v článku 13 bod B písm. d) a poistných služieb, ak tieto transakcie nie sú pomocné transakcie.

Odpredaj hmotného alebo nehmotného investičného majetku podniku sa však na účel výpočtu obratu neberie do úvahy.’

b) Odseky 8 a 9 sa zrušujú.

(6) Článok 24a sa zrušuje.

(7) V článku 28b bod B sa ods. 2 nahrádza týmto znením:

‘Ods. 1 neplatí pre dodávky tovaru zaslaného alebo dopraveného do členského štátu iného ako členský štát dodávateľa, ak sú splnené tieto podmienky:

a) dodaným tovarom nie sú výrobky podliehajúce spotrebnej dani,

b) celková hodnota takýchto dodávok bez dane z pridanej hodnoty neprevyšuje 150 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene v jednom kalendárnom roku,

c) celková hodnota dodávok, bez dane z pridanej hodnoty, iného tovaru ako výrobky podliehajúce spotrebnej dani v predchádzajúcom kalendárnom roku neprekročila 150 000 EUR alebo ekvivalent v národnej mene.’

Článok 2

1. Členské štáty prijmú a uverejnia najneskôr do 30. júna 2006 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek tejto smernice. Okamžite oznámia Komisii text týchto opatrení a tabuľku súvzťažnosti medzi týmito opatreniami a touto smernicou.

Tieto opatrenia budú uplatňovať od 1. júla 2006.

Tieto opatrenia musia pri ich prijatí členskými štátmi obsahovať odkaz na túto smernicu, alebo takýto odkaz musí byť k nim pripojený pri ich oficiálnom uverejnení. Členské štáty určia, ako sa tento odkaz vykoná.

2. Členské štáty oznámia Komisii text hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti patriacej do predmetu úpravy tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Článok 4

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli […]

Za Radu
predseda

Návrh

SMERNICE RADY

ktorou sa ustanovujú podrobné predpisy o vrátení dane z pridanej hodnoty, ktoré sa ustanovuje v smernici 77/388/EHS, osobám podliehajúcim dani, ktoré nemajú sídlo na území krajiny, ale v inom členskom štáte

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia [12], najmä na jej článok 29a,

so zreteľom na návrh Komisie [13],

keďže:

(1) Vykonávanie predpisov pre smernicu 77/388/EHS, ktoré sa ustanovujú v smernici Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladení zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu [14], prináša veľké problémy pre správne orgány členských štátov, ako aj firmy.

(2) Mechanizmus ustanovený v uvedenej smernici treba zmeniť, aby rozhodnutia o žiadostiach o vrátenie DPH bolo možné oznámiť do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti a vrátenie DPH vykonať do konca toho istého obdobia; na to treba zjednodušiť a zmodernizovať postup, aby bolo možné využívať moderné technológie.

(3) Nový postup dáva väčšiu právnu istotu firmám, keďže v prípade prekročenia ustanovenej lehoty vrátenie DPH už nemožno odmietnuť.

(4) Smernica 77/388/EHS obsahovala ustanovenie, ktoré sa týkalo uplatňovania smernice 79/1072/EHS; pre jasnosť a lepšie porozumenie je toto ustanovenie teraz integrované do tejto smernice a je odstránené zo smernice 77/388/EHS.

(5) Ciele navrhovaného opatrenia nemôžu dostatočne dosiahnuť individuálne členské štáty, a preto z dôvodu rozsahu tohto opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity,

---

12 Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/66/ES (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 35).

13 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

14 Ú. v. ES L 331, 27.12.1979, s. 11. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z r. 2003.

ktorý sa ustanovuje v článku 5 Zmluvy; v súlade s princípom primeranosti, ktorý sa ustanovuje v uvedenom článku, táto smernica neprekračuje úroveň nutnú na dosiahnutie týchto cieľov.

(6) V záujme jasnosti smernicu 79/1072/EHS preto treba nahradiť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Táto smernica ustanovuje podrobné predpisy pre vrátenie dane z pridanej hodnoty, ktoré sa ustanovuje v článku 17 ods. 3 smernice 77/388/EHS, vo verzii ustanovenej v jej článku 28f, osobám podliehajúcim dani vo význame článku 4 ods. 1 uvedenej smernice a vo väzbe na ods. 2 tohto článku, ktoré nie sú etablované na území krajiny, ktoré sú však etablované v inom členskom štáte, ďalej neetablované osoby podliehajúce dani.

2. Táto smernica platí pre každú neetablovanú osobu podliehajúcu dani, ktorá spĺňa tieto podmienky:

   a) počas obdobia pre vrátenie DPH nemala na území krajiny, ďalej členského štátu vrátenia DPH, sídlo ekonomickej činnosti ani stále miesto, z ktorého vykonávala obchodné transakcie, alebo ak neexistovalo takéto sídlo alebo stále miesto, svoje trvalé bydlisko ani zvyčajné bydlisko,

   b) počas obdobia pre vrátenie DPH nedodávala žiaden tovar alebo služby, ktoré sa považujú za dodané v členskom štáte vrátenia DPH, s výnimkou týchto transakcií:

      i) dopravné služby a služby pomocné k nim, ktoré sú oslobodené podľa článku 14 ods. 1 písm. i), článku 15 alebo článku 16 ods. 1 body B, C a D smernice 77/388/EHS,

      ii) tovary a služby dodávané v prípadoch, ak daň z pridanej hodnoty je povinná platiť výhradne osoba, pre ktorú sa dodávajú, podľa článku 21 ods. 1 písm. a), b), c) a f) smernice 77/388/EHS.

Článok 2

Táto smernica neplatí pre tovar, ktorého dodanie je alebo môže byť oslobodené podľa článku 28c bod A smernice 77/388/EHS, keď dodávaný tovar zasiela alebo dopravuje nadobúdateľ na vlastný účet. Neplatí ani pre tovar, ktorého dodávanie je alebo môže byť oslobodené podľa bodu 2 prvého odseku článku 15 smernice 77/388/EHS.

Článok 3

Členské štáty vrátia každej neetablovanej osobe podliehajúcej dani každú daň z pridanej hodnoty vyrubenú za tovar alebo služby, ktoré jej dodali iné osoby podliehajúce dani na ich

území, alebo vyrubenú za dovoz tovaru na ich územie, ak tento tovar a služby zakladajú nárok na odpočet tam a používajú sa na účely týchto plnení:

a) plnenia ustanovené v článku 17 ods. 3 písm. a) a b) smernice 77/388/EHS,

b) plnenia, pri ktorých daň z pridanej hodnoty je povinná zaplatiť len osoba, ktorej sa tovar alebo služby dodali, podľa článku 21 ods. 1 písm. a), b), c) a f) smernice 77/388/EHS.

Článok 4

Na to, aby neetablovaná osoba podliehajúca dani bola oprávnená na vrátenie DPH podľa článku 3, musí vykonávať plnenia zakladajúce nárok na odpočet v členskom štáte, v ktorom je etablovaná.

Ak neetablovaná osoba podliehajúca dani vykonáva v členskom štáte, v ktorom je etablovaná, plnenia, ktoré zakladajú nárok na odpočet, ako aj plnenia, ktoré nezakladajú nárok na odpočet, v členskom štáte odpočítania možno vrátiť len tú časť dane z pridanej hodnoty, ktorá prináleží plneniam, ktoré zakladajú nárok na odpočet.

Článok 5

1. Neetablovaná osoba podliehajúca dani, aby získala vrátenie DPH podľa článku 3, musí podať žiadosť o vrátenie DPH, ďalej žiadosť, v členskom štáte, v ktorom je etablovaná. Táto žiadosť sa podáva elektronicky.

2. V žiadosti o vrátenie DPH treba uviesť za každý členský štát, v ktorom osoba podliehajúca dani zaplatila daň z pridanej hodnoty, tieto údaje:

   a) meno a úplnú adresu dodávateľa,

   b) okrem v prípade dovozu, daňové identifikačné číslo dodávateľa alebo daňové referenčné číslo, stanovené členským štátom podľa článku 22 ods. 9 písm. e) smernice 77/388/EHS,

   c) okrem v prípade dovozu, kód ISO členského štátu nákupu podľa článku 22 ods. 1 písm. d) smernice 77/388/EHS,

   d) dátum a číslo faktúry alebo dovozného dokladu,

   e) sumu, z ktorej sa platí daň, a sumu dane z pridanej hodnoty, vyjadrené v príslušnej mene členského štátu, v ktorom sa daň zaplatila,

   f) sumu odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, vyjadrenú v príslušnej mene členského štátu, v ktorom sa daň zaplatila,

   g) druh nadobudnutého tovaru a služieb, vyjadrený týmito kódmi:

      1. = palivo,

      2. = ubytovanie,

3. = reštauračné služby,

4. = cestovné výdavky, napríklad cestovné za jazdu taxíkom, krátkodobý prenájom dopravných prostriedkov, cestovné v prostriedkoch hromadnej dopravy,

5. = veľtrhy a výstavy,

6. = lízing dopravných prostriedkov,

7. = poplatky za používanie ciest a poplatky pre účastníkov cestnej premávky,

8. = ostatné.

Na účely kódu 8 v bode g) prvého pododseku sa vyžaduje úplný opis tovaru a služieb.

Článok 6

1. Žiadosť sa musí týkať nákupov tovaru alebo služieb, ktoré sa vyfakturovali, alebo dovozov, ktoré sa uskutočnili počas obdobia nie kratšieho ako tri mesiace a nie dlhšieho ako jeden kalendárny rok. Žiadosť sa však môže týkať kratšieho obdobia ako tri mesiace, ak toto obdobie predstavuje zvyšok kalendárneho roka.

   Žiadosť sa môže týkať aj faktúr alebo dovozných dokladov, ktoré nie sú predmetom predchádzajúcich žiadostí, a týkajú sa plnení, ktoré sa dokončili počas príslušného kalendárneho roka.

   Žiadosť treba podať do šiestich mesiacov od konca kalendárneho roka, v ktorom vznikla daňová povinnosť.

2. Ak sa žiadosť týka obdobia kratšieho ako jeden kalendárny rok, ale nie kratšieho ako tri mesiace, suma žiadanej vratky dane nesmie byť nižšia ako 200 EUR alebo ekvivalent v národnej mene.

   Ak sa žiadosť týka obdobia kalendárneho roka alebo zvyšku kalendárneho roka, suma vratky dane nesmie byť nižšia ako 25 EUR alebo ekvivalent v národnej mene.

Článok 7

1. Členský štát, v ktorom sa zaplatila daň z pridanej hodnoty, oznámi žiadateľovi svoje rozhodnutie o žiadosti o vrátenie DPH do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti.

2. Vrátenie dane sa musí uskutočniť pred koncom trojmesačného obdobia ustanoveného v odseku 1.

   Vrátenie dane sa uskutoční v členskom štáte vrátenia dane, alebo na požiadanie žiadateľa v členskom štáte, v ktorom je žiadateľ etablovaný. V tomto druhom prípade

členský štát vrátenia dane odpočíta všetky bankové poplatky za prevod od sumy, ktorú je povinný vrátiť žiadateľovi.

3. Ak sa žiadosť zamietne, príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa daň zaplatila, sú povinné oznámiť neetablovanej osobe podliehajúcej dani dôvody zamietnutia.

   Príslušným orgánom členského štátu, v ktorom sa daň zaplatila, možno podať odvolanie proti tomuto zamietnutiu, za tých istých podmienok, čo sa týka tlačiva a časových limitov, ako podmienky, ktoré platia pre reklamácie ohľadne vrátenia dane, podávané osobami podliehajúcimi dani, ktoré sú etablované v tom istom štáte.

4. Členský štát, v ktorom sa zaplatila daň z pridanej hodnoty, môže v zvláštnych prípadoch požiadať o dodatočné informácie do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti. Po uplynutí tohto obdobia už nemožno vyžadovať dodatočné informácie.

   V takýchto prípadoch treba rozhodnutie ohľadne žiadosti oznámiť žiadateľovi do troch mesiacov od dátumu predloženia dodatočných informácií. Vrátenie dane treba uskutočniť do konca toho istého obdobia.

5. Ak v primeranom časovom limite, ktorý sa ustanovuje v odseku 2 alebo odseku 4, nenastane výslovné zamietnutie, žiadosť sa považuje za vyhovenú.

Článok 8

Ak žiadosť o vrátenie DPH nie je výslovne zamietnutá, ale platba vratky sa neuskutoční do konca trojmesačného obdobia ustanoveného v prvom pododseku článku 7 ods. 1, respektíve v druhom pododseku článku 7 ods. 4, členský štát musí zaplatiť zo sumy vratky DPH, ktorú je povinný zaplatiť, úrok vo výške 1 % mesačne, vypočítaný od dátumu, ku ktorému treba vrátenie dane uskutočniť, do dátumu, ku ktorému sa vrátenie dane skutočne uskutočnilo.

Článok 9

Smernica 79/1072/EHS sa zrušuje s účinnosťou od 1. júla 2006.

Odkazy na uvedenú smernicu sa chápu ako odkazy na túto smernicu.

Článok 10

1. Členské štáty prijmú a uverejnia najneskôr do 1. júla 2006 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek tejto smernice. Okamžite oznámia Komisii text týchto opatrení a tabuľku súvzťažnosti medzi týmito opatreniami a touto smernicou.

   Tieto opatrenia začnú uplatňovať od 1. júla 2006.

   Ak členské štáty prijmú tieto opatrenia, musia obsahovať odkaz na túto smernicu, alebo takýto odkaz musí byť k nim pripojený pri ich oficiálnom uverejnení. Členské štáty určia, ako sa tento odkaz vykoná.

2. Členské štáty oznámia Komisii text hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti patriacej do predmetu úpravy tejto smernice.

Článok 11

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Článok 12

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli […]

Za Radu
Predseda

2004/0262 (CNS)

Návrh

NARIADENIA RADY

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1798/2003 v spojitosti so zavedením mechanizmov administratívnej spolupráce, ktoré sa týkajú schémy jedného miesta kontaktu a postupu vrátenia dane z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 93,

so zreteľom na návrh Komisie[15],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[16],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru [17],

keďže:

(1) Podľa smernice Rady 200Y/XX/ES z DD/MM/200X, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 77/388/EHS s cieľom zjednodušiť povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty[18], sa schéma jedného miesta kontaktu môže poskytnúť všetkým osobám podliehajúcim dani, ktoré majú povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty (DPH) v členskom štáte, v ktorom nie sú etablované.

(2) Smernica Rady 200Y/YY/ES z DD/MM/200Y, ktorou sa ustanovuje mechanizmus vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim dani, ktoré nie sú etablované na území krajiny, ale sú etablované v inom členskom štáte,[19] zjednodušuje postup získania vratky DPH v členskom štáte, v ktorom príslušná osoba podliehajúca dani nemá registráciu k DPH.

(3) Obidve tieto smernice však znamenajú výmenu veľkého objemu dodatočných informácií medzi rôznymi príslušnými členskými štátmi; preto treba zmeniť a doplniť nariadenie Rady (ES) č. 1798/2003/ESzo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92[20]; požadovaná výmena informácií by nemala predstavovať neúmernú administratívnu záťaž pre príslušné členské štáty.

---

15 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
16 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
17 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
18 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
19 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
20 Ú. v. EÚ L 264, 15.10.2003, s. 1.

(4) Výmenu informácií treba uskutočňovať elektronickými prostriedkami na báze existujúcich systémov výmeny informácií.

(5) Treba vysvetliť príslušné povinnosti členských štátov identifikácie a identifikácie, najmä čo sa týka konečných termínov pre zasielanie informácií a kontroly osôb podliehajúcich dani.

(6) Ciele navrhovaného opatrenia nemôžu dostatočne dosiahnuť individuálne členské štáty, a preto z dôvodu rozsahu tohto opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity, ktorý sa ustanovuje v článku 5 Zmluvy; v súlade s princípom primeranosti, ktorý sa ustanovuje v uvedenom článku, toto nariadenie neprekračuje úroveň nutnú na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 1798/2003 sa mení a dopĺňa takto:

(1) V článku 1 ods. 1 sa pridáva nasledujúci piaty pododsek:

‘Toto nariadenie tiež ustanovuje predpisy a postupy elektronickej výmeny informácií o dani z pridanej hodnoty z tovaru a služieb dodaných osobami podliehajúcimi dani, ktoré si zvolili možnosť zvláštnej schémy ustanovenej v článku 22b smernice 77/388/EHS, alebo ktoré používajú postup pre vrátenie DPH ustanovený v smernici Rady 200Y/YY/ES*, pre osoby podliehajúce dani, ktoré nie sú etablované na území krajiny, ale sú etablované v inom členskom štáte.

(*) Ú. v. EÚ L […], […], s. […].’,

(2) Vkladajú sa nasledujúce kapitoly VIa a VIb:

‘KAPITOLA VIa

Ustanovenia týkajúce sa výmeny a uchovávania informácií v spojitosti so „schémou jedného miesta kontaktu“, ktorá sa ustanovuje v článku 22b smernice 77/388/EHS

Článok 34a

Na účel tejto kapitoly platia definície nachádzajúce sa v bode A článku 22b smernice 77/388/EHS.

Článok 34b

1. Členský štát identifikácie zašle príslušným úradom ostatných členských štátov elektronickými prostriedkami tieto informácie:

   a) čo sa týka osôb podliehajúcich dani, ktoré sa zaregistrujú v rámci zvláštnej schémy ustanovenej v článku 22b smernice 77/388/EHS, ďalej schéma jedného miesta kontaktu, informácie ustanovené v článku 22b bod C ods. 1 uvedenej smernice do 10 dní od konca kalendárneho mesiaca, počas ktorého sa registrácia vykonala,

   b) podrobnosti o všetkých zmenách údajov, ktoré sa ustanovujú v článku 22b bod C ods. 3 smernice 77/388/EHS, alebo o zrušení alebo zmene činnosti, ktoré sa ustanovujú v článku 22b bod C ods. 4 uvedenej smernice, do 10 dní od dátumu, keď sa ich dozvedel,

   c) podrobnosti o každom rozhodnutí prijatom podľa článku 22b bod C ods. 5 smernice 77/388/EHS o vylúčení osoby podliehajúcej dani z registra subjektov využívajúcich schému jedného miesta kontaktu do 10 dní od konca kalendárneho mesiaca, počas ktorého prijal toto rozhodnutie,

   d) podrobnosti o všetkých osobách podliehajúcich dani na jeho území, ktoré sa rozhodli nevyužiť možnosť schémy jedného miesta kontaktu, ktoré však vykonávajú dodávky tovaru, ktoré podľa článku 28b bod B ods. 2 smernice 77/388/EHS podliehajú dani z pridanej hodnoty v inom členskom štáte ako členský štát sídla.

2. Technické podrobnosti o poskytovaní informácií podľa odseku 1, najmä čo sa týka obsahu a formátu všeobecných elektronických správ, sa určia v súlade s postupom ustanoveným v článku 44 ods. 2.

Článok 34c

1. Každý členský štát zriadi a udržiava v aktuálnom stave databázu, v ktorej sa uchováva zoznam osôb podliehajúcich dani, ktoré dodávajú tovar alebo služby na základe schémy jedného miesta kontaktu.

2. Článok 22 platí.

Článok 34d

1. Členský štát identifikácie zašle príslušným úradom príslušného členského štátu do piatich dní od dátumu prijatia elektronickými prostriedkami údaje, ktoré dostal podľa článku 22b bod E ods. 1 smernice 77/388/EHS, týkajúce sa štvrťročných priznaní každej osoby podliehajúcej dani registrovanej v schéme jedného miesta kontaktu, ako aj informácie týkajúce sa zmien v tomto priznaní.

2. Technické podrobnosti o poskytovaní informácií podľa odseku 1, najmä čo sa týka obsahu a formátu všeobecných elektronických správ, sa určia v súlade s postupom ustanoveným v článku 44 ods. 2.

Článok 34e

Členský štát identifikácie udržiava počas minimálneho obdobia potrebného na účel kontroly údaje, ktoré prijal podľa článku 22b bod E ods. 1 smernice 77/388/EHS, týkajúce sa štvrťročných priznaní každej osoby identifikovanej v schéme jedného miesta kontaktu. Toto obdobie sa určí v súlade s postupom ustanoveným v článku 44 ods. 2.

Článok 34f

1. Každý členský štát sprístupní na webovej stránke podrobné informácie, ktoré sa týkajú:

   a) fungovania schémy jedného miesta kontaktu,

   b) vnútroštátnych právnych predpisov platných pre plnenia vykonávané v iných členských štátoch,

   c) príslušného čísla bankového účtu a účtovných údajov, ktoré osoba podliehajúca dani, ktorá využíva schému jedného miesta kontaktu, musí predložiť spolu s platbou, ktorú je povinná vykonať.

   Elektronická adresa webovej stránky každého členského štátu sa oznámi osobám podliehajúcou dani v tom istom čase, keď sa vykoná registrácia podľa článku 22b bod C ods. 2 smernice 77/388/EHS.

2. Každý členský štát zašle Komisii svoje vnútroštátne právne predpisy platné pre plnenia a Komisia zabezpečí preklad týchto informácií do všetkých úradných jazykov Európskeho spoločenstva.

3. Podrobnosti a formát informácií ustanovených v odseku 1 sa určia v súlade s postupom ustanoveným v článku 44 ods. 2.

Článok 34g

1. Kontrola osôb podliehajúcich dani, ktoré sa rozhodli využívať schému jedného miesta kontaktu, musí byť v maximálnej možnej miere koordinovaná členskými štátmi.

2. Ak sa členský štát identifikácie rozhodne vykonať audit osoby podliehajúcej dani, ktorá sa rozhodla využívať schému jedného miesta kontaktu, na svojom území, informuje o tom vopred príslušné úrady ostatných zainteresovaných členských štátov.

3. Ak sa členský štát spotreby rozhodne vykonať audit osoby podliehajúcej dani, ktorá je registrovaná v schéme jedného miesta kontaktu a vykonáva plnenia na svojom území, informuje o tom vopred príslušné úrady ostatných zainteresovaných členských štátov.

4. Každý zainteresovaný členský štát sa môže podieľať na audite vykonávanom členským štátom identifikácie alebo spotreby. Pre tento audit možno použiť postupy ustanovené v článkoch 11 a 12.

KAPITOLA VIb

Ustanovenia, týkajúce sa výmeny a uchovávania informácií v spojitosti s postupom ustanoveným v článku 200Y/YY/ES pre vrátenie danej z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim dani, ktoré nie sú etablované na území krajiny, ale sú etablované v inom členskom štáte

Článok 34h

1. Ak príslušný orgán členského štátu dostane žiadosť o vrátenie dane z pridanej hodnoty podľa článku 3 smernice 200Y/YY/ES, do 10 dní od konca kalendárneho mesiaca, počas ktorého prišla žiadosť, a elektronickými prostriedkami zodpovedajúco informuje príslušné úrady každého zainteresovaného členského štátu nákupu a potvrdí, či žiadateľ je alebo nie je identifikovaný na účely dane z pridanej hodnoty na jeho území.

2. Technické podrobnosti týkajúce sa poskytovania informácií podľa odseku 1, najmä čo sa týka obsahu a formátu všeobecných elektronických správ, sa určia v súlade s postupom ustanoveným v článku 44 ods. 2.

Článok 34i

Podrobnosti o fungovaní postupu vrátenia dane z pridanej hodnoty, ktorý sa ustanovuje v smernici 200Y/YY/ES, a o príslušných vnútroštátnych predpisoch, najmä vo vzťahu k obmedzeniam nároku na odpočet uplatňovaným podľa článku 17a smernice 77/388/EHS, treba uvádzať na webovej stránke ustanovenej v článku 34f.'

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň odo dňa jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Bude sa uplatňovať od 1. júla 2006.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli […]

Za Radu
predseda